

[Ebba Strange]

Jeg sagde, at love ikke er til for at holdes. Det kan godt have været en provokerende bemærkning, så jeg vil gerne uddybe den lidt. Vi vedtager love i dette folketing, og de love, vi vedtager, skal holdes, men jeg mener ikke, vi vedtager dem for at få dem holdt, vi vedtager dem, fordi vi har brug for nogle reguleringsmekanismer, og det har et hvilket som helst samfund.

Disse reguleringsmekanismer skal bruges efter en retsplejelov, som vi også vedtager i dette hus. Den ændrer vi med jævne mellemrum. Men vi ved da godt, at der er folk, der kører uden cykellygter, at der er folk, der gør ting og sager, som egentlig er en overtrædelse af loven, og at politiet ikke altid skrider lige hårdt ind hver gang, men kommer med henstillinger, advarsler og bemærkninger. Det synes jeg er i orden, og det er det, jeg mener med, at vi ikke vedtager lovene for at få dem holdt, men fordi vi har brug for nogle reguleringsmekanismer. Det er det, jeg mener med, at skønsomheden altid må spille en rolle i ethvert samfunds retspleje, hvis ikke man bliver så rigoristisk, at man siger, lovene simpelt hen er til for at holdes, men så var vi jo heller aldrig parat til at ændre dem.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Først til fru Anne Grete Holmsgård, som siger, at grønlænderne bliver nægtet adgang til Kofoeds Skole. Jeg har lige haft lejlighed til at tale med et medlem af repræsentantskabet for Kofoeds Skole, der siger, at det intet har på sig. De grønlændere, der henvender sig til Kofoeds Skole og ønsker at være på Kofoeds Skole, får naturligvis nøjagtig den samme adgang som andre. Så er der det at sige til det, at mange grønlændere måske ikke ønsker at være dér og derfor søger til Christiania, hvor de ifølge flere udtalelser, som grønlænderne selv er kommet med, føler sig lige så isolerede, fordi de dér sammen med deres landsmænd opholder sig på det, der hedder Stjerneskipet, og hvor de i masser af henseender overhovedet ikke optages og integreres sammen med de andre christianitter. Dette bygger simpelt hen på udtalelser fra grønlænderne selv.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg tror, det ville være gavnligt, hvis fru Agnete Laustsen ville forsøge at indhente nogle oplysninger fra flere forskellige sider, f. eks. fra nogle flere af medarbejderne på Kofoeds Skole. Det er sikkert rigtigt, at ledelsen på Kofoeds Skole ikke er begejstret for at give en række af grønlænderne karantæne, men ikke desto mindre får de altså karantæne, og det kan vel ikke være fru Agnete Laustsen ubekendt, at der eksisterer et karantænesystem på Kofoeds Skole. Måske var det også en god idé at tale med lidt flere grønlændere på Christiania om, hvorfor de har fået karantæne. De har fået karantæne, fordi de er så langt nede, at de er blevet voldelige; derfor kan Kofoeds Skole ikke magte problemerne.

Det, Kofoeds Skole burde gøre, var selvfølgelig at bede om yderligere assistance, så man kunne løse disse problemer fremfor at sparke problemerne videre til Christiania. Nu har man sparket problemerne videre til Christiania. Det, der så må gøres, er at give både grønlænderne og christianitterne en håndsrækning til at få et grønlænderhus op at stå i Stjerneskipet.

Knud Lind (KF):

Miljøministerens redegørelse er den tyndeste kop te, der længe er serveret i folketinget i form af en ministerredegørelse.

Ministerens redegørelse bygger på en skitse på 89 sider, en skitse, regeringen besluttede at få lavet i september 1980, og som nu ser dagens lys i folketinget. Rapporten eller skitsen bærer præg af at være bestilt arbejde. Ministerens godt 5 sider redegørelse lever på ingen måde op til de forventninger, der er stillet både af tilhængere og modstandere af Christiania. Redegørelsen minder om en træt gammel mands opgivende gestus over for den ligtorn, som gnaver og ødelægger middagssøvnen.

Christiania har nu eksisteret i 10 år som et socialt eksperiment, et socialt eksperiment, som i den grad er mislykkedes. Fra at være et socialt eksperiment skal byen nu til at være en lovlig forsøgsby.

Skal man imidlertid fortolke ministerens redegørelse rigtigt, er ministeren slet ikke enig med Møller & Grønberg i nogen af de fire beslutningsmuligheder, som firmaet har